

Der har været fastsat én dato, som det så ikke kunne lade sig gøre på. Men jeg synes, det er rigtigt at få sådan en drøftelse.

Jeg vil derfor på nuværende tidspunkt undlade nærmere at kommentere de enkelte elementer i lovforslaget. Det bliver der god lejlighed til, når vi har haft drøftelsen med selve Retslægerådet.

Jeg vil dog godt allerede nu understrege, at hverken Justitsministeriet eller anklagemyndigheden, som det antydes i lovforslagets bemærkninger, har nogen som helst instruktionsbeføjelser over for Retslægerådet, når det afgiver sine udtalelser. Sagen er i øvrigt den, at et udvalg under Justitsministeriet i 1990 afgav en betænkning om Retslægerådet. SF's forslag er inspireret af mindretalsudtalelsen i betænkningen. I SF's forslag anføres det, at »skiftende justitsministre siden 1990 af uransagelige grunde ikke har fundet anledning til at tage revisionen af Retslægerådets arbejde op«.

Jeg ved ikke, hvor uransagelige de grunde er, men det skyldes måske nok, at flertallet i udvalget, så vidt jeg husker syv af ti, ikke fandt grundlag for væsentlige ændringer af den gældende lov; heller ikke i høringssvarene over betænkningen var der opbakning til større ændringer, sådan som det blev foreslået af mindretallet i udvalget. Den daværende justitsminister besluttede derfor, at betænkningen ikke skulle føre til ændringer af loven om Retslægerådet, men at der skulle gennemføres en række administrative ændringer som foreslået af flertallet.

Kort fortalt lægger SF's forslag op til ændringer på følgende punkter:

Pkt. 1. Retslægerådet skal henhøre under Indenrigsministeriets ressort.

Pkt. 2. Der skal være en ligelig kønsmæssig fordeling blandt Retslægerådets medlemmer.

Pkt. 3. Retslægerådets møder skal ledes af en jurist uden stemmeret.

Pkt. 4. Retslægerådet skal i visse sager tiltrædes af en læg person.

Pkt. 5. Disse sager skal behandles mundtligt i rådet.

Pkt. 6. Rådet kan kun ændre en udtalelse til ugunst for den person, som sagen drejer sig om, hvis et medlem har undersøgt den pågældende.

Pkt. 7. Hvis en part forlanger det, skal et medlem af rådet afgive forklaring i retten som sagkyndigt vidne.

Uanset hvordan man bedømmer SF's lovforslag, er det vel ikke for meget at sige, at sådanne

ændringer ville medføre en fundamental omlægning af Retslægerådets arbejdsform. Alt andet lige vil forslagene medføre en tungere arbejdsgang og en forlængelse af sagsbehandlingstiden.

Det vil også kræve, at rådet tilføres langt flere ressourcer end i dag. Derfor må SF's forslag overvejes meget grundigt. Men jeg vil gerne slutte med at understrege, at jeg er positiv over for en debat om Retslægerådet og også om, hvordan rådets medlemmer udpeges. Det er et vigtigt organ, som vi skal have opmærksomheden henledt på.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg takker for ministerens venlige ord, men jeg vil blot gøre opmærksom på, at flertallet rent faktisk kom med et forslag til ændring af retslægerådsloven, og det kom med forslag til ændring af forretningsordenen for Retslægerådet. Det er 4-5 år siden, og der er ikke sket noget som helst. Og det synes jeg altså virker lidt uransageligt.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det kan være nyttigt med mellemrum at tage institutioner og råd op til fornyet overvejelse for at sikre, at indarbejdede rutiner ikke stivner i en eller anden form for traditionsbundet snæversyn, og denne diskussion er Socialdemokratiet parat til at tage når som helst og også om Retslægerådet.

Men hvad der kan vække en vis undren, er, at SF fremsætter sit forslag på dette tidspunkt, hvor Retsudvalget allerede har aftalt møder med Retslægerådet med henblik på at finde et grundlag for overvejelser om Retslægerådets indretning. Så egentlig kunne man vel nøjes med at give udtryk for en betragtning over, at her er SF så med sit forslag kommet med sit bidrag til debatten. Men så nemt slipper man jo nok ikke.

Vi kan også undre os over, at SF synes at have et i hvert fald på nogle punkter spinkelt grundlag for at fremsætte forslag, nemlig en række udtalelser fra en konkret retsmedicin og en SF-tilslutning til de mindretal af skiftende størrelser, der tegnede sig i det udvalg, der afgav betænkning om sagen i 1990. Men det er jo også rigtigt – som allerede nu er fremført under den korte bemærkning af fru Anne Baastrup, at der er da dele af de forslag, som SF har fremme, der også er fremført af flertallet i udvalget.